

‘Weten (en meten) waar je staat als tester?’ was de aanleiding voor het starten van de softwaretesters benchmark. De softwaretesters benchmark is een onderzoek naar de stand van zaken met betrekking tot softwaretesten in Nederland. Hieronder presenteren we enkele resultaten op basis van twee criteria.

Softwaretesters benchmark

Positieve en kritische criteria

Allereerst een positief criterium: ‘welke positieve punten vallen op met betrekking tot de tester in 2011?’. Het tweede criterium is kritisch van aard: ‘Op welke punten kunnen testers zich nog verbeteren?’.

De positieve punten

Testers hebben de afgelopen twintig jaar een plaats gekregen in de organisaties waar ze hun testwerkzaamheden uitvoeren. Van de respondenten geeft 80% aan dat hun testwerkzaamheden zijn gebundeld in een aparte testafdeling of een expertise groep.

Vervolgens is in organisaties in 65% van de gevallen sprake van een gedocumenteerd testbeleid. Hieruit leiden we af dat testers en testen een volwaardig onderdeel lijken te zijn geworden van (ICT-) organisaties.

Regelmatig klagen testers dat ‘ze graag eerder betrokken willen worden in het ontwikkelproces’. Als hiermee wordt bedoeld dat testers al vroeg, bijvoorbeeld in de requirements- en de ontwerpfase en bij de kwaliteitscontroles in deze fasen, betrokken willen zijn, dan blijkt uit de cijfers dat dit het geval is.

Uit onderstaande tabel blijkt namelijk dat maar 26% van de testers pas in de ontwikkelfase bij een project wordt betrokken. 25% is al bij de projectinitiatie- of opstartfase betrokken en vervolgens 38% in de requirements- of ontwerpfase. Voordat het ontwikkelen begint is dus al 63% van de testers bij het project betrokken.

Er zijn in de benchmark ook drie vragen gesteld over testtechnieken waarvan de tester gebruikmaakt. Als we kijken naar de top vijf, dan treffen we de volgen-

de testtechnieken aan (met in procenten het aantal keren dat ze werden genoemd): exploratory testing (71%), error guessing (69%), grenswaardenanalyse (64%), use case testing (63%), beslissingstabellen-test (52%). De overige testtechnieken die nog werden genoemd hadden een lager percentage. Een top drie die redelijk te voorspellen was, met op nummer een en twee wel zeer informele ‘technieken’, maar het is goed om te zien dat een redelijk complexe testtechniek als beslissingstabellen in de top vijf staat.

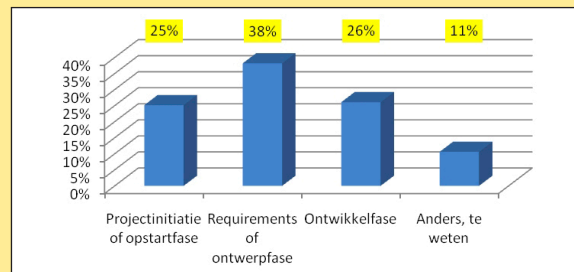
Ten aanzien van deze uitkomsten hebben we wel een aantal kanttekeningen. Welke definitie van

Ard Kramer

Eclipse IT

a.kramer@eclipseit.nl

exploratory testing zouden de respondenten hebben toegepast? En waarom ontbreekt equivalentieclassen in de top vijf? We vermoeden dat deze veelal intuïtief door testers wordt toegepast.

De verbeterpunten

Naast de positieve resultaten hebben we ook gekeken op welke punten testers zich nog kunnen verbeteren. Hieruit hebben we de volgende resultaten gelicht:

Onze testmethodieken hebben zich de afgelopen tien jaar gericht op het zo efficiënt en effectief mogelijk uitvoeren van onze testen. Essentieel onderdeel hiervan is het prioriteren van testen op basis van productrisico's. Als we kijken in welke mate deze productrisico's ook werkelijk (gestructureerd) worden bepaald en gebruikt, dan vallen de cijfers tegen. In 58% van de gevallen worden productrisico's geanalyseerd waarbij vervolgens in 58% van de gevallen geen gebruik wordt gemaakt van een specifieke aanpak. Hieruit concluderen we dat risico-gebaseerd testen nog een ondergewaardeerde plaats heeft en dat het hierdoor moeilijker wordt om goede afgewogen keuzes te maken waarop getest gaat worden.

Bij het rapporteren zie we dat:

- Als er sprake is van 'testhandboeken dan wel vooraf gemaakte testafspraken', dan blijkt dat slechts in 23% van de gevallen hierin afspraken staan over 'te gebruiken metrics'. De vraag die je hierbij kunt stellen is in hoeverre organisaties het belangrijk vinden om (centraal) kwalitatieve informatie te verzamelen over testen.
- In een testtraject wordt in 74% van de gevallen gerapporteerd. Als je verder kijkt naar waarover wordt gerapporteerd, dan blijkt dat we nog kun-

nen verbeteren in het rapporteren over productrisico's (57%) en vooral in het rapporteren over de relatie tussen de teststrategie die is bepaald en de resultaten tot dan toe (26%).

- Rapporteren na afloop van een testtraject is van groot belang om onze opdrachtgevers goed te informeren over de stand van zaken en met welk risico's een systeem(wijziging) in productie kan worden genomen. De antwoorden op de vragen laten echter zien dat we niet veel testsamenvatting of evaluatierapporten opleveren, te weten 44% respectievelijk 38%.

Kritische vragen

Naar aanleiding van de verbeterpunten die we hebben gepresenteerd, sluiten we af met enkele kritische vragen:

- Het testen op basis van productrisico's wordt in ongeveer 60% van de gevallen toegepast. Op basis waarvan stellen de andere testers dan hun prioriteiten?
- In hoeverre is het noodzakelijk dat testers zich meer zichtbaar maken in organisaties met behulp van metrics in hun rapportages, door te werken met generieke afspraken hierover?
- Op basis van welke informatie laten we onze opdrachtgevers beslissen over het in productie nemen van een systeem(wijziging) en op welke wijze presenteren we deze informatie? Is dit niet veelal (te) informeel?

Vragen en/of reacties op dit artikel kunt u sturen naar het e-mailadres van de werkgroep: testers-benchmark@testnet.org.

De werkgroep *Software Testers Benchmark* bestaat naast de auteur verder uit *Tim Koomen, Huib Schoots en Henk van Merode*. «

risico-gebaseerd testen heeft nog een ondergewaardeerde plaats.

